

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

70. P-1670/2004

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Maji Jurovicki, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja GLUMINA BANKA d.d. u stečaju zastupana po stečajnom upravitelju Peri Hrkać, OIB:15244122912, Zagreb, Čikoševa 5 a ovaj po punomoćniku Josipu Tabak odvjetniku iz Zagreba Jordanovac 113/II, protiv I- tuženika PROMET ORKAN d.o.o iz Zagreba, Cimermančičeva 3, zastupan po punomoćniku Vladi Rebiću, odvjetniku iz Zagreba, Cankarova 1 II-tuženika MIRKA DŽINKIĆ iz Zagreba, Cimermančičeva 3 zastupan po punomoćniku Krešimiru Šušnjar, odvjetniku iz Zagreba, Kneza Branimira 39 i III-tuženika MIRE DŽINKIĆ iz Zagreba, Cimermančičeva 3 zastupani po punomoćniku Mići Ljubenko, odvjetnik iz Zagreba, Branimirova 9, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 29. siječnja 2015. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika I tuženika, punomoćnika II tuženika i punomoćnika III tuženika, s danom objave 10. lipnja 2015. godine

p r e s u d i o j e

I Ukida se platni nalog iz Rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-95618/2001 od 27. 03.2002. godine.

II Nalaže se tuženicima solidarno platiti tužitelju iznos od 927.448,21 Eur-a, u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan prijenosa, sa kamatom po stopi koju Privredna banka Zagreb d.d. kao mjesto ispunjenja plaća na devizne štedne uloge po viđenju EUR-a i to od 02. listopada 2002. godine pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

III Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se ništetnim Ugovor o ustupanju potraživanja od 01.09.1997. godine sklopljen između Glumina d.o.o. i Glumina banka d.d. te I tuženika Ugovora o priznanju duga i kredita broj 970483 od 17.09.1997. godine te Aneks Ugovora o priznanju duga i kredita broj 970483 od 17.09.1997. godine

IV Nalaže se tuženicima solidarno platiti tužitelju platiti trošak postupka u iznosu od 2.052.131,90 kn u roku od 8 dana.

V Odbija se zahtjev I-tuženika za naknadnom parničnog troška u iznosu od 512.925,00 kn.

VI Odbija se zahtjev II-tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 809.814,80 kn.

VII Odbija se zahtjev III-tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 1.713.125,00 kn

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja (ovrhovoditelja) Trgovački su u Zagrebu je donio je rješenje o ovrši, poslovni broj Ovr-9618/01 od 27.03.2002. godine u kojem je naloženo tuženima solidarno platiti tužitelju iznos od 7.704.575,60 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 01.04.2001. godine pa do plateža i troškova postupka.

Po pravodobno izjavljenom prigovoru tuženika (ovršenika), rješenjem broj P-1670/04 od 07. svibnja 2002. godine ovaj sud je na temelju odredbe čl. 54. St.1. i 2. Ovršnog zakona navedeno rješenje o ovrši stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje, dok je u dijelu kojim je naloženo plaćanje postupak nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga.

U prigovoru tuženici navode kako su u mirnom postupku zatražili usklađenje i specifikaciju kamata i glavnog duga.

Tužitelj se podneskom od 28.09.2004. godine očitovao na navode iz prigovara navodeći kako ne osporavaju osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, nego samo traže specifikaciju duga pa dostavlja ugovore i preslike izvoda ZAP-a.

Tuženici su podneskom od 20.10.2004. godine predložili financijsko knjigovodstveno vještačenje jer je tužitelj knjižio uplate tuženika drugačije nego su to naznačivali tuženici., stavlja i prigovor zastare

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u stanje duga poduzeća Promet-orkan na dan 01.04.2001. godine (list 4 spisa), u Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 97483 od 01.09.1997. godine između tužitelja kao kreditora i I-tuženika kao korisnika kredita i II i III tuženika kao jamaca plateža (list 5-8 spisa), u aneks Ugovora o priznanju duga i kreditu br. 97483 (list 9 spisa), u Ugovore o ustupanju potraživanja (list 10 do 13 spisa) u Ugovor o kratkoročnom kreditu između Glumina banke d.d. i Promet-orkan d.o.o. kao korisnika kredita (list 48 do 51 spisa), u izvatke o promjenama na računu (list 52 do 58 spisa), u Ugovore o kratkoročnom kreditu (list 59 do 61 spisa), u promet-orkan – ukupno plaćeno do 21.09.2004. godine (list 109 do 113 spisa), u Izjave o prijeboju (list 122 do 136 spisa), u ispis partija po karticama (list 137 do 191 spisa), u obračun kamata (list 192 spisa), u izvatke po računima (list 193 do 198 i 311 do 318 spisa), u Odluku o imenovanju Uprave društva Promet –Orkan (list 262 spisa), u dopis tužitelja tuženiku (list 310 spisa), proveo financijsko knjigovodstveno vještačenje po vještaku Branki Palac, proveo grafološko vještačenje potpisa II tuženika i saslušao III tuženicu kao stranku.

Tijekom postupka tuženici su ustrajali kod prigovora zastare, uz poricanje osnove i visine predmetnog tužbenog zahtjeva.

Kako bi utvrdio osnovanost prigovora zastare, sud je izvršio uvid u Ugovor o priznanju duga i kreditu te utvrdio da je ugovorom određeni rok glavnice kredita u obliku mjesečnih anuiteta time da prva rata dospijeva 01.10.1997. godine a zadnja 01.10.2004. godine. Prijedlog za ovrhu podnesen je 06.06.2001. godine Stoga je primjenom Zakona o obveznim odnosima iz 1991. koje se primjenjuje na odnose iz tužbe u ovom predmetu (Narodne novine br. 53/91, 73/91, 3/94, dalje: ZOO/91) sud utvrdio da je prigovor tuženika neosnovan, jer računajući opći zastarni rok od 5 godina od 01.10.1997 godine., isti nije protekao do dana podnošenja prijedloga za ovrhu 06.06.2001. godine već je istog dana rok zastare prekinut.

Stoga je ovaj sud utvrdio da sporna tražbina tužitelja prema tuženiku nije zastarjela, sve sukladno članku 371. ZOO/91, temeljem kojeg je zakonski tumačio prigovor zastare tuženika.

Kako bi utvrdio osnovanost prigovora tuženika na visinu tražbine vjerovnika i tijekom zateznih kamata, ovaj sud je na temelju dostupne dokumentacije u spisu proveo knjigovodstveno vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku Branki Palac.

Iz nalaza vještaka proizlazi da su stranke Ugovorom o priznanju duga i kredita broj 97483 utvrdile da dužnik priznaje dospelost, osnovu i visinu svog dugovanja prema vjerovniku u iznosu od 6.669.052,79 kn koji iznos predstavlja protuvrijednost od 1.878.183,17 DEM. Odobrenim kreditom br. 97483 od 01.09.1997.godine nastalo je zatvaranje prethodno odobrenih kredita tuženiku i to kratkoročnog kredita br. 95128 d 04.05.1997.godine, kratkoročnog kredita br. 053/97 od 02.02.1995. godine, kratkoročnog kredita 094/95 od 31.01.1995.godine i kratkoročnog kredita br. 94300 od 20.10.1994.godine slijedom čega proizlazi da je korisniku kredita PROMET ORKAN d.o.o. odobren kredit dana 01.09.1997.godine u iznosu od 1.878.183,17 DEM uz redovnu kamatu za razdoblje do 01.01.1998.godine u visini od 20% godišnje, a za razdoblje od 01.01.1998. godine do 01.09.2004.godine u visini od 15% s rokom povrata 01.10.2004.godine. Vještak navodi kako novac po odobrenom kreditu nije doznačen korisniku kredita već su dospjele obveze po prethodno korištenim kratkoročnim kreditima u iznosu od 1.878.183,17 DEM. Vještak je uvidom u zaključeni ugovor o preuzimanju duga i kreditu br. 97483 utvrdio da su kreditor Glumina banka d.d. i korisnik kredita PROMET ORKAN d.o.o. ugovorili otplatu kredita u obliku mjesečnih anuiteta od kojih prvi u iznosu od 22.359,32 DEM dospijeva 01.10.1997. godine a zadnji 01.10.2004.godine što znači da se korisnik kredita obvezao vratiti kredit u 85 anuiteta. Dana 17.10.1997. godine vjerovnik Glumina banka d.d., dužnik PROMET ORKAN d.o.o. i jamci platci Đinkić Mirko i Đinkić Mira zaključili su Anex ugovoru o preuzimanju duga i kreditu br. 97483 i utvrdili da je dug na dan zaključenja Anex-a 1.899.518,66 DEM od čega 1.878.183,17 DEM čini glavnicu odobrenog kredita uvećanu za ugovorenu kamatu za razdoblje od 01.09.1997. godine do 17.10.1997.godine u iznosu od 43.655,60 DEM umanjenu za uplatu tuženika izvršenu 17.10.1997. godine u iznosu od 22.320,11 DEM. Vještak je izradio pregled otplate kredita prema ugovorenim odredbama i sačinio tablicu (list 215 i 216 spisa) prema kojoj rekapitulacija obaveza po odobrenom kreditu na dan 01.10.2004.godine iznosi 3.040.206,60 DEM od čega je glavnica 1.848.183,18 DEM i redovna kamata od 01.10.1997. godine do 01.10.2004.godine 1.192.023,42 DEM. Vještak je uvidom u dnevna knjiženja u devizama od 01.01.1990.godine do 18.11.2003.godine te knjigovodstvene kartice partija br. 01771 ugovora IK 97A483 i poslovno knjigovodstvene dokumentacije utvrdio da je tuženik na ime otplate kredita platio tužitelju ukupno 882.393,85 DEM i o tome sačinio tablicu br.2 (list 218, 219 i 220 spisa). Vještak je dalje utvrdio da je dug tuženika prema tužitelju na dan 02.10.2002.godine 1.961.909,51 DEM iz čega proizlazi da tužitelj od tuženika potražuje samo redovne kamate dospjele do 01.04.2001. godine odnosno raspoređene do 39. anuiteta. Imajući u vidu da je tuženik tužitelju na ime otplate kredita do 31.03.2001.godine platio ukupno 792.384,48 DEM dug na dan 01.04.2001.godine iznosi ukupno 723.051,83 DEM i to 347.112,71 DEM na ime neplaćenih redovnih kamata i 375.939,12 DEM na ime dospjele obveze temeljem odobrene glavnice kredita a što je sve navedeno u tablici 4. (list 221 do 223 spisa). Vještak dalje navodi u svom nalazu da je tuženik tužitelju dio dospjelih obveza izmirio prijebojem s dospjelim potraživanjima prema tužitelju u iznosu od 90.009,37 DEM, Izjavama o prijeboju od dana 31.08.2002. godine, a koje su ovjerene i od tužitelja i od tuženika. Prijebojem i asignacijama zatvorene su dospjele obveze po 20., 21., i 22. anuitetu. Vještak je utvrdio iznos duga na dan 02.10.2002.godine u dvije varijante (I- po uvjetom da tužitelj ima pravo zaračunati zatezne kamate po stopi od 3% mjesečno za razdoblje od 01.04.1998.godine do 15.05.1998.godine i varijanta II- sa izračunom zateznih kamata po stopi od 18% za razdoblje od 01.04.1998.godine do 15.05.1998. godine. Prema varijanti I dug na dan 02.10.2002.godine iznosi 1.814.460,68 DEM a prema varijanti II dug na dan 02.10.2002. godine iznosi 1.813.931,03 DEM a što je sve specificirano u tablicama (list 23 i 24 spisa).

Iz mišljenja vještaka utvrđeno je da prema stanju iz poslovnih knjiga na dan 01.04.2001. godine tužitelj temeljem odobrenog kredita potražuje 1.961.909,51 DEM i to s osnova neplaćene glavnice iznos od 1.614.796,80 DEM i s osnova obračunatih redovnih kamata do 01.04.2001. godine iznos od 347.112,71 DEM koji iznos iskazana prema srednjem tečaju njemačke marke na dan 01.04.2001. godine iznosi 7.704.575,60 kuna. Iz mišljenja vještaka utvrđeno je da je vještak iznos duga na dan 02.10.2002.godine utvrdio u dvije varijante, i to u prvoj varijanti iznos duga iznosi 1.814.460,68 DEM (927.719,01 EUR) a sastoji se od 1.525.246,78 DEM (779.846,30 EUR) s osnova neplaćena glavnice i 289.213,90 DEM (147.872,71 EUR) s osnova neplaćenih redovnih kamata.

U drugoj varijanti dug tuženika prema tužitelju na dan 02.10.2002.godine temeljem zaključenog Ugovora o priznanju duga i kredita od 01.09.1997.godine i Aneks-om tom Ugovoru od 17.10.1997.godine utvrđen vještačenjem iznosi ukupno 1.813.931,03 DEM (927.448,21 EUR), a sastoji se od 1.524.717,13 DEM (779.575,50 EUR) s osnova neplaćene glavnice i 289.213,90 DEM (147.872,71 EUR) s osnova neplaćenih redovnih kamata.

Dakle, iznos duga iskazan u EUR utvrđen je primjenom jedinstvenog tečaja od 1,95583 DEM za 1 EUR.

Tužitelj nije imao prigovora na Nalaz i mišljenje vještaka i specificirao je tužbeni zahtjev sukladno varijanti II Nalaza i mišljenja.

I i II tuženik nisu imali prigovora na Nalaz i mišljenje.

III tužena je prigovorila Nalazu i mišljenju ističući kako se vještak nigdje u Nalazu ne osvrće na činjenicu koliko je tužitelj zapravo isplati po spornom kreditu, da vještak pogrešno obračunava uplate tuženika na način da ih zatvara na ime kamata smatrajući to pravilnim obračunom, predlaže da se vještak očituje koliko je ukupno i kome isplaćeno po osnovi kojih kredita.

Vještak se očitovao na prigovore III tužene navodeći da je zadatak bio utvrditi stanje visine duga temeljem Ugovora o priznanju duga i kreditu od 01.09.1997.godine o kojem dužnik (promet-orkan d.o.o.) priznaje dospelost, osnovu i visinu svojeg duga prema vjerovniku (Glumina banka d.d.) i suglasni su da potraživanje vjerovnika prema dužniku predstavlja novu glavicu kredita koji se dužnik kao korisnik kredita obvezuje vratiti vjerovniku.

Što se tiče prigovora III tužene da su pogrešno obračunavale uplate tuženika vještak ističe kako je uplatama zatvarao potraživanja po dospjelim anuitetima na način da je prvo zatvarao kamate a onda i dio neotplaćene glavnice a sve sukladno čl. 313. ZOO-a, a u slučaju kada je tuženik sam odredio redoslijed zatvaranja taj je redoslijed poštivan sukladno čl. 312.ZOO-a. Posebno ističe kako je prigovor III tužene da se vještak očituje koliki je iznos glavnice plaćen pod uvjetom da se uplate dužnika shvate kao uplate rate, a ne kamata je bespredmetan jer uplata rate znači otplatu dijela glavnice i dijela kamata raspoređenih u anuitete, a ne samo glavnice kredita kako pogrešno navodi III tužena.

Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka kao stručan i sačinjen prema pravilima struke pri tome posebno ocijenivši što se vještak osvrnuo na svu priležuću dokumentaciju, te iscrpno i logično odgovorio na postavljena pitanja i zadatak koji mu je sud postavio.

Slijedom navedenog, ovaj sud je ocijenio neosnovanim prigovore tuženika o visini sporne tražbine i utvrdio da ukupna visina tražbine tužitelja prema tuženiku na temelju Ugovora o priznanju duga iznosi 927.448,21 EUR-a, a koji iznos je viši od iznosa koji je tužitelj naznačio u prijedlogu za ovrhu, odnosno iznosa čije je plaćanje naloženo pobijanim rješenjem o ovrši.

Sud je ocijenio neosnovanim i prigovor tuženika na tijek zateznih kamata, jer je tužitelj na temelju čl.277. ZOO/91 bio ovlašten zatezne kamate na glavicu obračunavati od

sljedećeg dana od dana dospijeca **glavnice** a kako je vještak to detaljno obrazložio u Nalazi i mišljenju.

Dakle, tuženici u prigovoru na rješenje o ovrsi ne osporavaju osnovu tužbenog zahtjeva, nego samo traže specifikaciju dugovanja. U spisu prileže svi ugovoru o kratkoročnim kreditima iz 1994.godine i 1995.godine pokojima su učinjene isplate na račun I tuženika o čemu u spisu prileže dokazi o isplati a koje isplate je i vještak kao nesporne potvrdio u svom nalazu i mišljenju. Pored toga tužitelj je izravno isplatio jedan dio tražbine I tuženiku a dio je uplaćen od strane štedionice Sljeme d.o.o. i Glumina d.o.o. prema Ugovorima o zajmu bez obzira što se zovu Ugovori i kreditu, a oni nisu potpisivanjem Ugovora o priznanju duga i kreditu nisu promijenili svoja obilježja. Potpisivanjem Ugovora o priznanju duga i kreditu iz 1997.godine došlo je do prekida zastare te rokovi počinju teći iznova. Neovisno o tome što je bila ugovorena anuitetna otplata kredita ali ne u jednakim ratama iz nalaza vještaka proizlazi da su svi anuiteti dospjeli prije utuženja plaćeni i nisu predmet tužbe. Ovaj sud smatra kako je do prekida zastare došlo i kontinuiranim uplatama bilo o novu ili Ugovorima o asignaciji, prijeboju i drugima pa je tako zadnja uplata u novcu učinjena 03.05.1999.godine a zadnja uplata odnosno ispunjenje prijebojem učinjena je 02.10.2002. godine: Pored toga neosnovan je prigovor zastare i u pogledu obilježja Ugovora jer Ugovor o priznanju duga i kreditu nije trgovački Ugovor pa se na isti ne može primijeniti zastarni rok od 3 godine jer se ovdje radi o bankarskom ugovoru o kreditu od 04.07.1995. godine i Ugovorima o zajmu od 1994.godine i 1995.godine godine za koji vrijedi opći zastarni rok od 5 godina a stranke su ugovorom o priznanju duga i kreditu od 1997.godine samo utvrdili novu glavnice kredita, priznali dug, utvrdili nove rokove dospelja ali time nisu promijenili obilježja ranijih ugovora. Dakle I-tuženik je kao korisnik kredita dužan temeljem čl. 1065. ZOO-a (NN 53/91 i 3/94, dalje ZOO) vratiti novčana sredstva i ugovorene kamate u vrijeme i na način kako je to utvrđeno ugovorom, a II i III tuženici su s tužiteljem zaključili ugovor u svojstvu jamaca plateći te stoga tužitelju kao vjerovnik odgovaraju kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njeno ispunjenje bilo od glavnog dužnika, bilo od jamaca ili obojice u isto vrijeme sukladno čl. 1004. st.3 ZOO-a slijedom čega je usvojen tužbeni zahtjev i odlučeno kao u toč. II izreke.

Što se tiče protutužbe

Tuženici su prigovarali i vjerodostojnosti ugovora navodeći da te Ugovore Mirko Đinkić nije vlastoručno potpisao te da Mira Đinkić u vrijeme potpisivanja nije bila ovlaštena osoba za zastupanje pa je na tu okolnost provedeno i grafološko vještačenje.

Iz nalaza i mišljenja grafološkog vještaka Marijana Krajna utvrđeno je kako je Mirko Đinkić potpisao Anex ugovora o priznanju duga i kredita br. 970483 od 17.10.1997.godine a da nije potpisao Ugovor o priznanju duga i kreditu broj 970483 i Ugovore o ustupanju potraživanja. Sud smatra kako je vlastoručnim popisom Anexa Ugovora o priznanju duga i kreditu broj 970483 u stvari priznao i prihvatio sve odredbe iz temeljnog Ugovora o priznanju duga i kreditu br 970483 tako da je irelevantno da li je potpisao Ugovore o ustupu potraživanja. Potpisom Anex-a Ugovor o priznanju duga i kreditu broj 970483 nesporno je da su time prihvatili i osnovni Ugovor i priznali da su po istome vršene i uplate.

Prigovor III tužene Mire Đinkić da nije bila ovlaštena za zastupanje u trenutku potpisivanja Ugovor o priznanju duga i kreditu broj 970483 je neosnovan jer je sud izvršio uvid u Odluku o njezinu imenovanju koja je samo deklaratornog karaktera.

Sud smatra neosnovan protutužbeni zahtjev za utvrđenjem ništavim Ugovora o priznanju duga i kreditu jer su II i III tuženi istovremeno i članovi društva I tuženika u vrijeme nastanka Ugovora i jamci platci I tuženika. Sve isprave i Ugovore potpisali su i kao članovi uprave i

kao jamci platci, dakle, svakome od njih je bila dobro poznata činjenica koje iznosi i od koga je isplaćen kao i kome su u obvezi taj kredit vratiti,

Pored toga u spisu prileže bjanko mjenice vlastoručno potpisane kao jamaca plataca a njihovu vjerodostojnost tuženici nisu osporavali tijekom postupka pa je time nesporna i njihova obveza prema tužitelju

Dakle, sud smatra kako pravno valjani Ugovor o priznanju duga i kreditu broj 970483 i Aneks Ugovor o priznanju duga i kreditu broj 970483 jer su potpisani od ovlaštenih osoba a što je još važnije tuženici su sve do 2002. Godine po njima, ili u uplatama u novcu ili prijebojem ili asignacijom postupali odnosno vraćali kredit slijedom čega je odbijen protutužbeni zahtjev i odlučeno kao u toč.III izreke presude.

Kako su tuženici u cijelosti izgubio parnicu, tako je sud primjenom čl.154.st.1. ZPP-a naložio tuženicima tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka.

Sukladno Tarifi od 16.07.1993. god. (izmjene od 04.03.1994. i izmjene od 09.02.1996) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. novine br.91/04, 37/05, 59/07 i 148/09 i 142/12) tužitelju je priznat trošak za ročište od 17.09.2004.godine Tbr. 9.5. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 28.09.2004.godine Tbr.8.3 u iznosu od 500,00 kn, ročište 20.10.2004. godine Tbr.9.1. u iznosu od 63.600,00 kn, podnesak od 03.11.2004.godine Tbr. 8.1. u iznosu od 63.600,00 kn, ročište od 30.11.2004.godine Tbr.9.1. u iznosu od 63.600,00 kn, podnesak od 13.12.2004.godine Tbr. 8.1. u iznosu od 63.600,00 kn, ročište od 17.12.2004.godine Tbr. 9.1. u iznosu od 63.600,00 kn, podnesak od 02.02.2005.godine Tbr.8.1.u iznosu od 63.600,00 kn, podnesak od 28.02.2005.godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, ročište 10.03.2005. godine Tbr.9.1. u iznosu od 63.600,00 kn, podnesak od 21.02.2006.godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 05.05.2006. godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 20.12.2006. godine Tbr. 8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 16.04.2007.godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 09.05.2007. godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 04.01.2008. godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 14.04.2008.godine Tbr. 8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 17.07.2008. godine Tbr. 8.3 u iznosu od 500,00 kn,ročište od 30.10.2008.godine Tbr.9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 05.01.2009.godine Tbr.8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, ročište od 20.01.2009. godine Tbr. 9.1. u iznosu od 58.860,00 kn,podnesak od 29.01.2009. godine Tbr. 8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, ročište od 04.02.2010. godine Tbr.9.1. u iznosu od 58.860,00 kn što ukupno iznosi 803.306,00 kn uvećano za PDV 22% što iznosi 176.739,20 kn, što sveukupno iznosi 980.045,20 kn, ročište od 23.09.2010.godine Tbr. 9.1.u iznosu od 58.860,00 kn,ročište 18.01.2011.godine Tbr. 9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 11.02.2011. godine Tbr.8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 07.04.2011. godine Tbr.8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 21.09.2011. godine Tbr.8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 02.11.2012. godine Tbr.8.1 u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 20.02.2013. godine Tbr. 8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, ročište od 21.03.2013. godine Tbr.9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 04.04.2013. godine Tbr.8.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 28.05.2013. godine Tbr. 8.1. u iznosu od 58.860,00 kn,podnesak od 26.09.2014. godine Tbr. 8.3. u iznosu od 500,00 kn, podnesak od 21.11.2014. godine Tbr.8.1 u iznosu od 58.860,00 kn, ročište od 10.12.2014. godine Tbr.9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 12.12.2014. godine Tbr. 9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, podnesak od 29.01.2015. godine Tbr.9.1. u iznosu od 58.860,00 kn, ročište za objavu presude Tbr.9.3. u iznosu od 500,00 kn što ukupno iznosi 766.180,00 kn uvećano za PDV 25% što iznosi 191.545,00 kn što sveukupno iznosi 957.725,00 kn,trošak ovršnog postupka u iznosu od 104.361,75 kn, trošak financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn i sudska pristojba na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, što sveukupno iznosi 2.052.131,90 kn slijedom čega je odlučeno kao u toč. IV izreke presude.

Tuženici nisu **uspjeli** u sporu slijedom čega su njihovi zahtjevi za naknadom parničnog troška odbijeni kao **neosnovani** i odlučeno je kao u toč. V, VI i VII. Izreke presude

U Zagrebu, 10. lipnja 2015. godine

SUDAC:

Maja Jurovicki v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Irena Benko

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna strana može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po jedan za svaku protivnu stranku, u roku od 8 (osam) dana računajući od dana dostave ove presude.